

EIROPAS KOMISIJA

Briselē, 8.2.2012.
COM(2012) 35 final

2012/0022 (APP)

Priekšlikums

PADOMES REGULA

par Eiropas nodibinājuma (*FE*) statūtiem

(Teksts attiecas uz EEZ)

{SWD(2012) 1 final}

{SWD(2012) 2 final}

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

1.1. Vispārīgais konteksts

Nodibinājumiem ir svarīga loma ES, jo īpaši pilsoniskajā sabiedrībā. Veicot dažādas darbības daudzās jomās, tie sniedz ieguldījumu tādās Savienības pamatvērtībās un mērķos kā cilvēktiesību ievērošana, minoritāšu aizsardzība, nodarbinātība un sociālais progress, vides aizsardzība un uzlabošana vai zinātnes un tehnoloģijas attīstības veicināšana. Šajā ziņā nodibinājumi sniedz nozīmīgu ieguldījumu, lai sasniegtu stratēģijā „Eiropa 2020” paredzētos tālejošos mērķus — gudru, ilgtspējīgu un integrējošu izaugsmi¹. Tie arī sekmē un veicina aktīvāku pilsoņu un pilsoniskās sabiedrības iesaistīšanos Eiropas projektā. Tomēr nodibinājumu darbībai visā ES ir dažādi šķēršļi.

2011. gada aprīļa paziņojumā par vienotā tirgus aktu² tika uzsvērtā nepieciešamība novērst tirgus sadrumstalotību un likvidēt šķēršļus un ierobežojumus, kas apgrūtina pakalpojumu apriti, inovāciju un radošumu, lai nodrošinātu izaugsmi un nodarbinātību un veicinātu konkurētspēju. Tajā norādīts, ka pilsoņu ticība vienotam tirgum un vienotā tirgus priekšrocību nodrošināšana pilsoņiem ir svarīga. Saistībā ar nodibinājumu ieguldījumu sociālajā ekonomikā un tādu inovatīvu iniciatīvu finansēšanā, kuras sniedz labumu sabiedrībai, vienotā tirgus aktā iekļauts aicinājums novērst šķēršļus, ar kuriem saskaras nodibinājumi, veicot pārrobežu darbības. Tāds pats aicinājums ir iekļauts 2010. gada ziņojumā par ES pilsonību „Likvidējot šķēršļus ES pilsoņu tiesību īstenošanai”³, kurā uzsvērts, ka ir svarīgi palielināt sabiedriskā labuma nodibinājumu darbību Eiropā, lai veicinātu pilsoņu rīcību ES mērogā.

Komisija savā 2011. gada 25. oktobra paziņojumā „Sociālās uzņēmējdarbības iniciatīva”⁴ (*SBI*) arī uzsvēra, ka ir svarīgi Eiropā attīstīt struktūru juridiskās formas sociālās ekonomikas nozarē (piemēram, nodibinājumiem, kooperatīviem vai savstarpējām sabiedrībām). *SBI* mērķis ir atbalstīt tādas uzņēmējdarbības attīstību, kura galvenokārt koncentrējas uz sociālo ietekmi, un tās darbības arī ir vērstas uz sociālās ekonomikas struktūrām (tostarp nodibinājumiem), kas atbilst paziņojumā noteiktajiem vispārējiem kritērijiem, ko piemēro sociālās uzņēmējdarbības veicējiem, un sniedz labumu šīm struktūrām.

Eiropas Parlaments savā rezolūcijā saistībā ar Komisijas vienotā tirgus aktu ir izteicis aicinājumu izveidot atbilstīgu tiesisko regulējumu nodibinājumiem (kā arī savstarpējām sabiedrībām un apvienībām), tas savā 2011. gada marta rakstiskajā deklarācijā 84/2010 ir argumentējis nepieciešamību ieviest statūtus šīm juridiskajām personām, un tas savās iepriekšējās 2009. un 2006. gada rezolūcijās ir mudinājis Komisiju veikt darbības šā mērķa sasniegšanai⁵. Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja atbalstīja statūtus savā

¹ COM(2010) 2020.

² COM(2011) 206.

³ COM(2010) 603.

⁴ COM(2011) 682.

⁵ Eiropas Parlamenta 2011. gada 6. aprīļa rezolūcija par vienotu tirgu Eiropas iedzīvotājiem (2010/2278(INI)), rakstiskais paziņojums 84/2010, P7_DCL(2010)0084, Eiropas Parlamenta 2009. gada 19. februāra rezolūcija par sociālo ekonomiku (2008/2250(INI)), un Eiropas Parlamenta 2006. gada 4. jūlija rezolūciju par pašreizējo un paredzamo attīstību uzņēmējdarbības tiesību jomā (2006/2051(INI)).

2010. gada pašiniciatīvas atzinumā⁶, kurā ir iekļauti tās apsvērumi par to, kā jāveido šādi statūti, un Reģionu komiteja vienotā tirgus aktā⁷ atbalstīja Komisijas paziņojumu par iniciatīvu par nodibinājumiem.

1.2. Priekšlikuma pamatojums un mērķi

Nodibinājumi ES nevar sekmīgi nodrošināt pārrobežu finanšu plūsmu. Pieņemot lēmumu veikt pārrobežu darbību, nodibinājumiem daļa saņemto līdzekļu jātērē par juridiskajiem atzinumiem un dažādu valstu tiesību aktos noteikto juridisko un administratīvo prasību izpildi.

Ar šo iniciatīvu Eiropā tiek radīta jauna juridiskā forma, kas paredzēta, lai veicinātu nodibinājumu izveidi un darbību vienotajā tirgū. Tā ļaus nodibinājumiem efektīvāk nodrošināt privāto finanšu plūsmu sabiedriskā labuma mērķiem ES, izmantojot pārrobežu darbības. Tādējādi, piemēram, samazinoties nodibinājumu izmaksām, darbībām ar sabiedriskā labuma mērķi būtu pieejams lielāks finansējums, kas pozitīvi ietekmētu Eiropas pilsoņu sabiedrisko labumu un ES ekonomiku kopumā.

Šā priekšlikuma mērķis nav risināt jautājumus, kas attiecas uz to politisko nodibinājumu īpašo situāciju, kuri Eiropas līmenī saistīti ar politiskajām partijām. Kopš 2007. gada saskaņā ar ES tiesību aktiem uz šiem nodibinājumiem attiecas atsevišķi noteikumi, konkrēti, noteikumi, kas regulē to piekļuvi ES finansējumam (kopā ar politiskajām partijām ES līmenī)⁸. Komisija pašlaik pārskata šos noteikumus un 2012. gadā pieņems tiesību akta priekšlikumu ar noteikumu grozījumiem⁹.

2. APSPRIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMA REZULTĀTI

Sagatavojot šo priekšlikumu, Komisija lielā mērā izmantoja ārējo ekspertu atzinumus un plaši iesaistīja dažādas ieinteresētās personas.

Pirmkārt, saskaņā ar 2008. gadā veikto un publicēto priekšizpēti, ko veica konsorcijs, kura sastāvā bija Maksa Planka Salīdzinošo un starptautisko privāttiesību institūts Hamburgā un Heidelbergas universitāte (Sociālo ieguldījumu centrs)¹⁰, Eiropas nodibinājumu statūti (neatkarīgi no tā, vai tajos ir iekļauti nodokļu jautājumi vai ne) būtu vēlāmākā politikas iespēja konstatēto problēmu risināšanai.

Otrkārt, laikposmā no 2009. gada februāra līdz maijam Komisija organizēja sabiedrisko apspriešanu par priekšizpētē izteiktajiem ieteikumiem. Kaut gan nodibinājumi patiesi atbalstīja statūtu apstiprināšanu, valstu iestādes un arī uzņēmējdarbības organizācijas bija skeptiskāk noskaņotas attiecībā uz šādas juridiskās formas nepieciešamību un iespējamību.

⁶ INT/498 - CESE 634/2010 – 2010. gada aprīlis.

⁷ CdR 330/2010 galīgā redakcija.

⁸ Sk. 2007. gada 18. decembra Regulu (EK) Nr. 1524/2007, ar kuru groza 2003. gada 4. novembra Regulu (EK) Nr. 2004/2003 par noteikumiem, kas attiecas uz Eiropas līmeņa politiskajām partijām un to finansēšanu.

⁹ Komisijas darba programma 2012. gadam, 76. punkts.

¹⁰ Sk. http://ec.europa.eu/internal_market/company/docs/eufoundation/feasibilitystudy_en.pdf, turpmāk – priekšizpēte.

Cita vispārīgāka apspriešana saistībā ar paziņojumu „Ceļā uz vienotā tirgus aktu” 2010.–2011. gadā parādīja, ka arī bezpeļņas nozarei ir patiesa interese par statūtiem.

Turklāt Komisija savāca sīkāku informāciju par konkrētām problēmām, kas tika konstatētas divpusējās sarunās ar nodibinājumiem, jo īpaši 2010. gada jūnijā notikušās Eiropas nodibinājumu nedēļas laikā, un izmantojot kontaktus ar Eiropas Fondu centru (EFC).

Komisija arī savāca informāciju par attiecīgajiem valstu tiesību aktiem no valstu iestādēm, izmantojot apsekojuma anketas un tālākas sarunas Uzņēmējdarbības tiesību ekspertu grupā (*Company Law Expert Group, CLEG*)¹¹ 2009., 2010. un 2011. gadā. Daudzas dalībvalstis atturīgi izteicās par jaunas juridiskās formas nepieciešamību Eiropā, tostarp nodibinājumiem.

Izstrādājot priekšlikuma projektu, Komisija ņēma vērā iepriekšminētos komentārus un bažas, par pamatu izmantoja nodibinājumu vajadzību analīzi un valstu tiesību sistēmas, kā arī izvēlējās risinājumus (piemēram, attiecībā uz iniciatīvas darbības jomu), par kuriem valstu tiesību aktu dažādības apstākļos vienkāršāk iespējams panākt kompromisu.

Kā minēts iepriekš, ietekmes novērtējuma pamatā ir savāktie dati. Tika konstatēta vispārēja problēma, ka dažādie valstu civiltiesiskā un nodokļu regulējuma noteikumi sadārdzina un apgrūtina nodibinājumu pārrobežu darbības un ka tāpēc līdzekļu pārrobežu plūsma sabiedriskā labuma mērķiem, izmantojot nodibinājumus, tiek ļoti maz izmantota. Konkrētākas konstatētās problēmas bija, piemēram, nenoteiktība saistībā ar sabiedriskā labuma nodibinājuma atzīšanu citās dalībvalstīs, līdzekļu pārrobežu apvienošanas un sadales izmaksas un ierobežoti pārrobežu ziedojumi.

Ir apsvērtas šādas iespējas: 1) ES pašreizējā politika netiek mainīta, 2) informatīva kampaņa un brīvprātīga kvalitātes harta, 3) Eiropas nodibinājuma statūti (neatkarīgi no tā, vai tajos ir iekļauti nodokļu jautājumi vai ne) un 4) ar nodibinājumiem saistīto tiesību aktu daļēja harmonizēšana.

Iespēja, kas neparedz jaunu politikas rīcību, būtu balstīta uz jau uzsāktajām iniciatīvām, tostarp pārkāpumu gadījumiem un darbu nodokļu jomā, nodrošinot Pakalpojumu direktīvas pilnīgu ieviešanu, nelegislatīvas iniciatīvas izpēti jomā un nodibinājumu nozares iniciatīvas pārrobežu ziedojumu atbalstam.

Saskaņā ar *iespēju, kas paredz informācijas kampaņu*, tiktu uzlabotas nodibinājumu zināšanas par savām valstu tiesību aktos noteiktajām tiesībām un pienākumiem saistībā ar pārrobežu darbību. Papildus tam ar nodibinājumu brīvprātīgi izstrādāto *kvalitātes hartu* un saistīto Eiropas kvalitātes zīmi, ko var piešķirt tiem nodibinājumiem, kuri ievēro hartu, tiktu nodrošināta nodibinājumu darbības kvalitāte un uzticamība.

Iespēja, kas paredz Eiropas nodibinājuma statūtus, kuros nav iekļauti nodokļu jautājumi, ietver priekšlikumu par alternatīvu juridisko formu nodibinājumiem; tā neaicinātu mainīt valstīs esošo nodibinājumu juridiskās formas un tās izmantošana būtu brīvprātīga. Statūtos būtu ietvertas noteiktas prasības (piemēram, minimālie dibināšanas aktīvi, sabiedriskā labuma mērķi, kas apstiprināti lielākajā daļā dalībvalstu), lai kļūtu par Eiropas nodibinājumu.

¹¹ CLEG ir apvienoti uzņēmējdarbības tiesību eksperti no valstu pārvaldes, un tās sanāksmes, ko vada Iekšējā tirgus un pakalpojumu ģenerāldirektorāts, notiek trīs reizes gadā.

Iespēja, kas paredz Eiropas nodibinājuma statūtus, kuros iekļauti nodokļu jautājumi, papildus ietvertu prasību, ka dalībvalstīs Eiropas nodibinājums uzskatāms par līdzvērtīgu vietējām sabiedriskā labuma nodibinājumam, un tāpēc Eiropas nodibinājumam piešķirami tādi paši nodokļu atvieglojumi kā attiecīgajiem vietējiem nodibinājumiem. Tas pats risinājums attiektos uz Eiropas nodibinājuma ziedotājiem un labuma guvējiem.

Saskaņā ar *iespēju, kas paredz ar nodibinājumiem saistīto tiesību aktu daļēju harmonizēšanu*, tiktu saskaņotas tās prasības, kuras nodibinājumiem jāievēro, lai varētu veikt reģistrāciju un darboties aiz valsts robežām, t. i., pieņemami sabiedriskā labuma nodibinājuma mērķi, minimālie aktīvi, reģistrācijas prasības un daži iekšējās pārvaldības aspekti. Dalībvalstīm būtu jāatļauj nodibinājumiem, kas atbilst saskaņotajiem kritērijiem, darboties to teritorijā, nenosakot papildu prasības. Tika izskatītas arī citas iespējas, kas paredz plašāk saskaņot valstu tiesību aktus attiecībā uz nodibinājumiem, un saskaņot nodokļu režīmu nodibinājumiem un to ziedotājiem.

Piedāvāto iespēju ietekmes analīze parādīja, ka Eiropas nodibinājuma statūti, kuros automātiski tiek piemērots nediskriminējošs nodokļu režīms, būtu vispiemērotākā iespēja, kas novērstu šķēršļus nodibinājumu un to ziedotāju pārrobežu darbībai, un veicinātu efektīvu finanšu plūsmu sabiedriskā labuma mērķiem.

3. PRIEKŠLIKUMA JURIDISKIE ASPEKTI

3.1. Juridiskais pamats

Priekšlikuma par Regulu par Eiropas nodibinājuma statūtiem juridiskais pamats ir LESD 352. pants, kas paredz atbilstīgu juridisko pamatu gadījumos, kad neviens cits Līguma nosacījums ES iestādēm nenodrošina nepieciešamās pilnvaras pieņemt pasākumu.

LESD 352. pants ir juridiskais pamats, kas izvēlēts esošajām Eiropas juridiskajām formām uzņēmējdarbības tiesību jomā, t. i., Eiropas uzņēmējsabiedrība, Eiropas ekonomisko interešu grupa un Eiropas kooperatīvā sabiedrība. Eiropas Kopienų tiesa savā spriedumā¹² par Eiropas kooperatīvo sabiedrību apstiprināja, ka 352. pants ir pareizais juridiskais pamats.

3.2. Subsidiaritātes un proporcionalitātes princips

Piedāvātā rīcība pilnībā atbilst **subsidiaritātes** principam. ES rīcība ir nepieciešama, lai valstīs atceltu esošos šķēršļus un ierobežojumus, ar kuriem saskaras nodibinājumi, darbojoties visā ES. Pašreizējā situācija parāda, ka valstu līmenī problēma netiek pietiekami risināta un ka tās pārrobežu iezīmju dēļ ir nepieciešama kopēja sistēma, lai veicinātu nodibinājumu mobilitāti. Vienu pašu dalībvalstu rīcība nebūtu pietiekama, lai nodrošinātu, ka vienotais tirgus ES pilsoņiem sniedz optimālos rezultātus. Šī iniciatīva sniedz nodibinājumiem iespēju izvēlēties piedāvāto Eiropas juridisko formu un saņemt atbalstu pārrobežu darbībai.

Piedāvātā rīcība būtu piemērota un paredzētu vienīgi tos pasākumus, kas vajadzīgi, lai apmierinošā līmenī sasniegtu noteiktos mērķus, un tādējādi tā atbilstu **proporcionalitātes** principam. Tās mērķis ir papildus valstīs pastāvošajām juridiskajām formām izveidot jaunu juridisko formu, nemainot dažādos spēkā esošos valstu tiesību aktus. Ar šo rīcību dalībvalstīm tiktu nodrošināta izvēle un iespēja atbalstīt un attīstīt to teritorijā pastāvošās juridiskās formas.

¹² Lieta C-436/03 Eiropas Parlaments pret Eiropas Savienības Padomi.

Turklāt attiecībā uz nodokļu piemērošanu ar piedāvāto rīcību netiktu aizstāti dalībvalstu tiesību akti par nodokļu režīmu struktūrām ar sabiedriskā labuma mērķi (un to ziedotājiem), izveidojot jaunu saskaņotu noteikumu kopumu, bet esošie noteikumi tiktu automātiski piemēroti Eiropas nodibinājumiem (un to ziedotājiem). Piedāvātā rīcība risinātu visnozīmīgākos šķēršļus, ar kuriem saskaras nodibinājumi, veicot pārrobežu darbību, tomēr tā pilnīgi precīzi nenoteiktu visus noteikumus, kas ir piemērojami Eiropas nodibinājumam, un neieviešu jaunu nodokļu noteikumu kopumu.

3.3. Juridisko instrumentu izvēle

Regula ir vispiemērotākais veids, kā nodrošināt statūtu viendabību visās dalībvalstīs, jo saistībā ar Eiropas juridisko formu ir nepieciešama viendabīga un tieša noteikumu piemērošana visā ES.

4. SĪKĀKS PRIEKŠLIKUMA SKAIDROJUMS

I nodaļa (Vispārīgi noteikumi) ietver priekšmetu, noteikumus, ko piemēro Eiropas nodibinājumam (FE), un definīciju kopumu, lai nodrošinātu Regulā lietoto terminu skaidrību.

Tajā noteiktas FE galvenās iezīmes: FE ir struktūra, kuras mērķis ir sabiedriskais labums, kura ir juridiskā persona un kurai visās ES dalībvalstīs ir pilna tiesībspēja un rīcībspēja; tas veic pārrobežu darbības vai tā statūtos noteiktais mērķis ir darboties vismaz divās dalībvalstīs; tā dibināšanas aktīvi ir līdzvērtīgi vismaz EUR 25 000. FE drīkst veikt ekonomisko darbību, ja tā peļņa tiek izlietota, lai sasniegtu tā sabiedriskā labuma mērķi vai mērķus saskaņā ar regulu. Tiesiskās noteiktības apsvērumu dēļ sniegts pilns to sabiedriskā labuma mērķu saraksts, kuri ir pieņemti lielākajā daļā dalībvalstu saskaņā ar civiltiesībām un nodokļu regulējumu.

II nodaļa (Dibināšana) nosaka Eiropas nodibinājuma dibināšanas metodes, minimālo statūtu saturu un reģistrācijas prasības.

Kas attiecas uz dibināšanu, FE var tikt dibināts *ex nihilo* (to saskaņā ar attiecīgajiem valsts tiesību aktiem var darīt jebkura fiziskā un/vai juridiskā persona (personas) vai sabiedriska organizācija (organizācijas), izmantojot testamentāru rīkojumu, notariālu apstiprinājumu vai rakstisku deklarāciju), vai to var dibināt, veicot tādu sabiedriskā labuma struktūru *apvienošanu*, kuras ir juridiski nodibinātas vienā vai vairākās dalībvalstīs, vai *pārveidojot* dalībvalstī nodibinātu valsts sabiedriskā labuma struktūru par FE.

Nodaļā iekļauts dokumentu un ziņu saraksts, kurš jāpievieno *reģistrācijas* pieteikumiem un kurš jādara publiski pieejams. Turklāt, lai veicinātu reģistrācijas procesu, ir noteikta prasība, ka reģistriem ir savstarpēji jāsadarbojas attiecībā uz FE dokumentiem un ziņām.

III nodaļa (Eiropas nodibinājuma organizācija) nosaka noteikumus attiecībā uz valdi, rīkotājdirektoriem un uzraudzības padomi, t. sk. interešu konfliktiem. Lai nodrošinātu ticamību, FE ir jāpiemēro augsti pārredzamības un pārskatatbildības standarti.

IV nodaļa (Juridiskā adrese un tās maiņa). FE var mainīt savu juridisko adresi, to pārceļot uz citu dalībvalsti, un vienlaikus saglabāt savu juridiskās personas statusu un nepārtraukt darbību.

V nodaļā (Darbinieku un brīvprātīgo iesaistīšana) ir ietverti noteikumi attiecībā uz darbinieku un brīvprātīgo informēšanu un uzklauzīšanu saskaņā ar attiecīgajiem ES tiesību aktiem. Priekšlikumā nav ietverti noteikumi par darbinieku iesaistīšanu valdē, jo šāda līmeņa iesaistīšana sabiedriskā labuma struktūrās pastāv tikai dažās dalībvalstīs.

VI nodaļa (FE darbības izbeigšana). Saskaņā ar regulu *FE* ir atļauts atkal *pārveidot* par sabiedriskā labuma struktūru, uz ko attiecas tās dalībvalsts tiesību akti, kurā atrodas *FE* juridiskā adrese, ja pārveide ir atļauta saskaņā ar *FE* statūtiem. Šajā nodaļā arī ir ietverti noteikumi par *likvidāciju* gadījumos, kad *FE* mērķis ir sasniegts vai to nav iespējams sasniegt, kad laikposms, uz kuru *FE* ir nodibināts, ir beidzies vai kad *FE* ir zaudējis visus savus aktīvus.

VII nodaļa (Dalībvalstu uzraudzība) paredz plašas pilnvaras kompetentajām valstu uzraudzības iestādēm, lai nodrošinātu efektīvu to pārziņā esošu sabiedriskā labuma struktūru pārraudzību. Tām, piemēram, ir pilnvaras apstiprināt *FE* mērķa pārmaiņas, pārbaudīt *FE* darbību, izteikt brīdinājumus valdei un dot rīkojumu valdei ievērot *FE* statūtus, regulu un attiecīgos valsts tiesību aktus, atlaist valdes locekli vai pieprasīt tā atlaišanu tiesā vai likvidēt *FE* vai pieprasīt tā likvidāciju tiesā. Uzraudzības iestādēm ir noteikta arī prasība sadarboties un apmainīties ar informāciju, un nodaļā ir iekļauti noteikumi attiecībā uz reģistru un uzraudzības iestāžu sadarbību ar nodokļu iestādēm.

VIII nodaļa (Nodokļu režīms). Regula nodrošina, ka *FE* un tā ziedotājiem automātiski tiek piemēroti tādi paši nodokļu atvieglojumi, kādi piešķirti iekšzemes struktūrām ar sabiedriskā labuma mērķi. Tas ir tādēļ, ka dalībvalstīm tiks noteikta prasība uzskatīt *FE* par līdzvērtīgu sabiedriskā labuma struktūrām, kas ir nodibinātas saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesisko regulējumu. *FE* līdzekļu devējiem un labuma guvējiem būtu jāpiemēro tāda pati pieeja.

IX nodaļā (Nobeiguma noteikumi) noteikta prasība dalībvalstīm pieņemt noteikumus par sankcijām, ko piemēro par šīs regulas pārkāpumiem, un veikt visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu minēto noteikumu izpildi. Priekšlikumā ir ietverta pārskatīšanas klauzula.

5. IETEKME UZ BUDŽETU

Priekšlikums neietekmē Eiropas Savienības budžetu.

6. PAPILDU INFORMĀCIJA

Ierosinātā regula attiecas uz Eiropas Ekonomikas zonu.

Priekšlikums

PADOMES REGULA

par Eiropas nodibinājuma (*FE*) statūtiem

(Teksts attiecas uz EEZ)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 352. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc tiesību akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta piekrišanu¹³,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu¹⁴,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu¹⁵,

saskaņā ar īpašu likumdošanas procedūru,

tā kā:

- (1) Darbojoties daudzās jomās, sabiedriskā labuma vienības sniedz ieguldījumu tādās Savienības pamatvērtībās un mērķos kā cilvēktiesību ievērošana, minoritāšu aizsardzība, nodarbinātība un sociālais progress, vides aizsardzība, saglabāšana un uzlabošana vai zinātnes un tehnoloģijas attīstības veicināšana.
- (2) Tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru struktūras ar sabiedriskā labuma mērķi veic savu darbību Savienībā, ir balstīts uz valstu tiesību aktiem, un Savienības līmenī nav veikta to harmonizēšana. Turklāt civiltiesiskais un nodokļu regulējums dalībvalstīs ir būtiski atšķirīgs. Šādas atšķirības sadārdzina un apgrūtina sabiedriskā labuma struktūru pārrobežu darījumus. Tāpēc līdzekļu pārrobežu plūsma sabiedriskā labuma mērķiem tiek ļoti maz izmantota.
- (3) Ņemot vērā problēmas, ar kurām saskaras sabiedriskā labuma struktūras, un to, ka Eiropā nepastāv neviena cita juridiskā forma, ko tās varētu izmantot savai darbībai, būtu jānodrošina īpaši šādu struktūru vajadzībām izveidota tāda Eiropas juridiskā

¹³ OV C , , . lpp.

¹⁴ OV C , , . lpp.

¹⁵ OV C , , . lpp.

forma, kuru iespējams dibināt visā Savienībā. Šai juridiskajai formai visā Savienībā būtu jābūt pēc iespējas viendabīgākai, lai labāk veicinātu pārrobežu sabiedriskā labuma darbību.

- (4) Savā 2011. gada 6. aprīļa rezolūcijā par vienoto tirgu Eiropas iedzīvotājiem¹⁶, 2009. gada 19. februāra rezolūcijā par sociālo ekonomiku¹⁷ un 2006. gada 4. jūlija rezolūcijā par pašreizējo un paredzamo attīstību uzņēmējdarbības tiesību jomā¹⁸ un 2011. gada 10. martā pieņemtajā rakstiskajā deklarācijā par Eiropas statūtu izveidi savstarpējām sabiedrībām, asociācijām un fondiem¹⁹ Eiropas Parlaments ir aicinājis pieņemt statūtus Eiropas nodibinājumam.
- (5) Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja 2010. gada 28. aprīlī pieņēma atzinumu par Eiropas nodibinājuma statūtiem²⁰. Reģionu komiteja 2011. gada 1. aprīlī pieņēma atzinumu par vienotā tirgus aktu²¹. Abos atzinumos ir atbalstīta Komisijas iniciatīva izveidot statūtus Eiropas nodibinājumam.
- (6) Eiropas nodibinājumam (turpmāk — *FE*) būtu jāpieņem materiālo tiesību normas, kas noteiktas šajā regulā un *FE* statūtos. Valsts tiesību aktu normas, kas attiecas uz sabiedriskā labuma struktūrām, būtu jāpieņem jomās, kuras netiek reglamentētas vai tiek daļēji reglamentētas regulā vai *FE* statūtos.
- (7) *FE* būtu jāveicina tikai sabiedriskā labuma mērķi, kas nodrošina labumu plaši definētai labuma guvēju grupai. Tā kā sabiedriskā labuma struktūru darbības ir koncentrētas jomās, kas ir svarīgas Eiropas pilsoņiem un Eiropas ekonomikai, šāda darbības joma sniegtu lielāko sociālo, ekonomisko un vides labumu. Lai nodrošinātu tiesisko noteiktību, sabiedriskā labuma mērķis būtu jādefinē, izmantojot visaptverošu mērķu uzskaitījumu.
- (8) Statūtu galvenais mērķis ir likvidēt šķēršļus, ar kuriem saskaras nodibinājumi, veicot pārrobežu darbību Savienībā. Tāpēc rīcība Savienībā būtu vēršama uz tām sabiedriskā labuma struktūrām, kuras jau darbojas citās dalībvalstīs vai kurām saskaņā ar to statūtos noteikto ir nodoms to darīt.
- (9) *FE* aktīviem būtu jāatbilst noteiktai minimālajai vērtībai, lai ziedotāji un valsts iestādes uzskatītu, ka *FE* ir drošs, lai *FE* pierādītu sava mērķa nopietnību un nepieļautu juridiskās formas neatbilstīgu izmantojumu. Tomēr prasībai attiecībā uz aktīvu minimālo vērtību nevajadzētu pārāk sadārdzināt Eiropas nodibinājuma dibināšanu, tādējādi radot sarežģījumus šādas juridiskās formas izmantošanā.
- (10) Lai pilnībā funkcionētu, *FE* būtu nepieciešams juridiskās personas statuss un pilna tiesībspēja un rīcībspēja visās dalībvalstīs, un tam būtu jāveic jebkuras darbības, kas nepieciešamas, lai īstenotu savu sabiedriskā labuma mērķi, ja vien tās ir saskanīgas ar tā statūtiem un šo regulu.

¹⁶ 2010/2278(INI).

¹⁷ 2008/2250(INI).

¹⁸ 2006/2051(INI).

¹⁹ Rakstiskā deklarācija 84/2010, P7_DCL(2010)0084.

²⁰ INT/498 – CESE 634/2010 – 2010. gada aprīlis.

²¹ CdR 330/2010 galīgā redakcija.

- (11) Spēja veikt ekonomiskas darbības — gan tādas, kas ir saistītas ar *FE* sabiedriskā labuma mērķi, gan tādas, kas nav ar to saistītas — nodrošinātu *FE* nozīmīgu finansējuma avotu un veidu sabiedriskā labuma mērķiem pieejamo līdzekļu palielināšanai, un tā būtu atļaujama. Tomēr, lai nodrošinātu atbilstīgu aktīvu izmantojumu un kreditoru aizsardzību, būtu jānosaka atļautais nesaistītās ekonomiskās darbības robežapjoms.
- (12) Lai ļautu *FE* īstenot savu pārrobežu darbību, *FE* pēc nepieciešamības vajadzētu būt tiesībām veikt uzņēmējdarbību Līguma par Eiropas Savienības darbību 49. panta izpratnē.
- (13) Lai nodrošinātu, ka *FE* ir plaši pieejams dibinātājiem un nodibinājumiem, vajadzētu būt iespējai veidot *FE ex nihilo* vai arī apvienojot valsts sabiedriskā labuma struktūras vai pārveidojot valsts sabiedriskā labuma struktūras par *FE*. Lai veicinātu *FE* veidošanu, izmantojot pārveidi vai pārrobežu apvienošanu, regulā vajadzētu ietvert attiecīgo procedūru noteikumus. Tādu sabiedriskā labuma struktūru apvienošanu, kuru juridiskā adrese ir vienā un tajā pašā dalībvalstī, būtu jāreglamentē attiecīgās dalībvalsts tiesību aktos.
- (14) Lai neradītu lieku slogu sabiedriskā labuma struktūrām, prasībām attiecībā uz *FE* reģistrācijas formalitātēm vajadzētu būt ierobežotām un nepārsniegt nepieciešamo apjomu tiesiskās noteiktības nodrošināšanai. Valstu reģistriem vajadzētu infomēt Komisiju par reģistrētajiem *FE*.
- (15) Lai atļautu *FE* veidot juridiskās struktūras, kuras tas var pielāgot savām vajadzībām un lielumam un kuras var attīstīties līdz ar darbības attīstību, *FE* būtu jānodrošina brīva iespēja savos statūtos noteikt visatbilstīgāko iekšējo organizāciju. Tomēr regulā būtu jānosaka daži obligātie pārvaldības noteikumi un jo īpaši noteikumi par valdes lomu un pienākumiem un tās minimālo locekļu skaitu. *FE* vajadzētu būt tiesībām dibināt uzraudzības padomi vai citas struktūras. Lai veicinātu neatkarīgus atzinumus un svarīgus uzdevumus, *FE* valdei un uzraudzības padomei vajadzētu būt pietiekami daudzveidīgām vecuma, dzimuma, izglītības un profesionālās pieredzes ziņā. Dzimumu līdzsvars ir ļoti svarīgs, lai nodrošinātu atbilstīgu iedzīvotāju pārstāvību. Ņemot vērā valstu tiesiskā regulējuma atšķirības, direktoru atbildība būtu jāreglamentē valsts tiesību aktos.
- (16) Ir svarīgi, lai *FE* aktīvi tiek izmantoti tā sabiedriskā labuma mērķa sasniegšanai. Būtu jānodrošina skaidri noteikumi, lai izvairītos no jebkāda interešu konflikta, kas apdraudētu šo principu. Šajā ziņā būtu jāatzīmē, ka ne tikai faktiskais interešu konflikts, bet arī pati interešu konflikta parādīšanās var ietekmēt *FE* reputāciju un tēlu.
- (17) Ticamības dēļ *FE* būtu jāpiemēro augsti pārredzamības un pārskatatbildības standarti. *FE* būtu jāuztur finanšu darījumu reģistrs un jānodrošina gada pārskati. Šiem pārskatiem vajadzētu būt revidētiem saskaņā ar prasībām, kas noteiktas Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 17. maija Direktīvā 2006/43/EK, ar ko paredz gada pārskatu un konsolidēto pārskatu obligātās revīzijas, groza Padomes Direktīvu

78/660/EEK un Padomes Direktīvu 83/349/EEK un atceļ Padomes Direktīvu 84/253/EEK²², un tie būtu jādara publiski pieejami.

- (18) Lai *FE* varētu pilnībā gūt labumu no vienotā tirgus, tam būtu jānodrošina tiesības pārcelt savu juridisko adresi no vienas dalībvalsts uz citu dalībvalsti.
- (19) Ņemot vērā *FE* īpašās iezīmes, tā uzraudzība būtu jāveic valsts uzraudzības iestādei. Šāda kārtība attiecībā uz sabiedriskā labuma struktūrām patlaban ir noteikta visās dalībvalstīs. Lai gūtu labumu no procedūrām, ko jau izveidojušas valstu iestādes, uzraudzība būtu jāveic valsts līmenī. Regulā būtu jānosaka minimālas, bet stingras uzraudzības pilnvaras, lai nodrošinātu atbilstīgas un pietiekami viendabīgas pilnvaras uzraudzības iestādēm visā Savienībā. Efektīvas uzraudzības vajadzībām būtu jānodrošina sadarbība starp dalībvalstu uzraudzības iestādēm.
- (20) Dalībvalstis var brīvi noteikt sabiedriskā labuma struktūrām un to ziedotājiem piemērojamo nodokļu režīmu attiecībā uz ienākumu un kapitāla ienākumu nodokļiem, dāvinājumu un mantojuma nodokļiem, īpašuma un zemes nodokļiem, maksājumiem par aktīvu atsavināšanu, reģistrācijas nodokļiem, zīmognodevām un līdzīgiem nodokļiem. Vienlaikus ir nepieciešams nodrošināt, lai dalībvalstis nediskriminētu ārvalstu sabiedriskā labuma struktūras un to ziedotājus.
- (21) Daudzas dalībvalstis nodrošina labvēlīgu nodokļu režīmu sabiedriskā labuma struktūrām un to ziedotājiem. Tāpēc, lai sabiedriskā labuma iestādēm Savienībā nodrošinātu augstāko iespējamo pievienoto vērtību, *FE* vajadzētu saņemt tāds pašus nodokļu atvieglojumus, kādus dalībvalsts, kurā atrodas *FE* juridiskā adrese, piešķir iekšzemes sabiedriskā labuma struktūrām. Šāds nediskriminējošs režīms būtu piemērojams arī *FE* ziedotājiem un labuma guvējiem gan valstī, gan aiz tās robežām. Šis režīms būtu jāpiemēro visos gadījumos, un *FE* vai tā ziedotājiem vai labuma guvējiem nav jāpierāda, ka *FE* ir līdzvērtīgs iekšzemes sabiedriskā labuma struktūrām.
- (22) Dalībvalstīm būtu jāpiešķir *FE* tāds pats nodokļu režīms saistībā ar to ekonomisko darbību, tostarp atļautu nesaistītu ekonomisko darbību, kā vietējām sabiedriskā labuma struktūrām. Jebkuram nodokļu priekšrocību režīmam saistībā ar šādu ekonomisko darbību, tostarp atļautu nesaistītu ekonomisko darbību, būtu jāsaskan ar Līguma nosacījumiem attiecībā uz konkurenci, tostarp valsts atbalsta noteikumiem.
- (23) Ir jāpieņem noteikumi, lai *FE* darbiniekiem garantētu tiesības tikt informētiem un uzklautātiem atbilstīgā starptautiskā līmenī situācijās, kad *FE* ir nozīmīgs darbinieku skaits dažādās dalībvalstīs. Lai nodrošinātu, ka tie ir piemēroti katra *FE* īpašajai situācijai, praktiski pasākumi darbinieku starpvalstu informēšanai un uzklautīšanai būtu jānosaka, galvenokārt izmantojot vienošanos starp *FE* līgumslēdzējiem vai, ja tāda nepastāv, piemērojot papildu prasības, kas ietvertas Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 6. maija Direktīvā 2009/38/EK par to, kā izveidot Eiropas Uzņēmumu padomi vai procedūru darbinieku informēšanai un uzklautīšanai Kopienas mēroga uzņēmumos un Kopienas mēroga uzņēmumu grupās²³. Ievērojot

²² OV L 157, 9.6.2006., 87. lpp.

²³ OV L 122, 16.5.2009., 28. lpp.

brīvprātīgo darba nozīmīgumu nodibinājumos, ilgtermiņa brīvprātīgie būtu jāiesaista FE notiekošajā informēšanas un uzklausišanas procesā.

- (24) Lai efektīvi piemērotu šo regulu, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka noteikumi, ko tās apstiprina saistībā ar šo regulu, nerada *FE* nesamērīgus normatīvos ierobežojumus vai diskriminējošu režīmu salīdzinājumā ar sabiedriskā labuma struktūrām, kuru darbību reglamentē valsts tiesību akti.
- (25) Dalībvalstīm būtu jānosaka sankcijas par šīs regulas pārkāpumiem, tostarp par to, ja ir pārkāpts pienākums *FE* statūtos iekļaut šajā regulā paredzēto jomu regulējumu, un jānodrošina šo sankciju izpilde. Sankcijām jābūt efektīvām, samērīgām un preventīvām.
- (26) Līgums par Eiropas Savienības darbību nenosaka citas pilnvaras šīs regulas pieņemšanai, izņemot tās, kuras noteiktas 352. pantā.
- (27) Tā kā ierosinātās rīcības mērķus — veicināt sabiedriskā labuma struktūru pārrobežu darbību — nevar pietiekami sasniegt, rīkojoties dalībvalstu līmenī, jo tie ietver tādas sabiedriskā labuma struktūru formas izveidi, kurai būtu vienotas iezīmes visā Savienībā, un paredzētās rīcības mēroga dēļ šos mērķus var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Eiropas Savienības Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu, šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.
- (28) Šī regula neskar Eiropas līmeņa politiskos nodibinājumus regulējošos noteikumus, kas ietverti Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 4. novembra Regulā (EK) Nr. 2004/2003 par noteikumiem, kas attiecas uz Eiropas līmeņa politiskajām partijām un to finansēšanu²⁴,

²⁴ OV L 297, 15.11.2003., 1. lpp.

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. nodaļa

Vispārīgi noteikumi

1. IEDAĻA

PRIEKŠMETS, PIEMĒROJAMIE NOTEIKUMI UN DEFINĪCIJAS

1. pants

Priekšmets

Šī regula paredz nosacījumus, kas reglamentē Eiropas nodibinājuma (*Fundatio Europaea*, turpmāk — *FE*) dibināšanu un darbību.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- 1) „aktīvi” ir jebkāds materiāls vai nemateriāls resurss, kas var būt īpašumā vai ko var kontrolēt, lai radītu vērtību;
- 2) „nesaistīta ekonomiskā darbība” ir *FE* ekonomiskā darbība, kas nav tieši iesaistīta sabiedriskā labuma struktūras sabiedriskā labuma mērķa sasniegšanā;
- 3) „testamentārs rīkojums” ir juridisks dokuments, kurš ir saskanīgs ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā testators ir rezidents, un kurš apraksta, kā testatora īpašums ir jāpārvalda un jāsadala pēc testatora nāves;
- 4) „sabiedriska organizācija” ir jebkura struktūra, kas juridiski ir vai nav valsts, pavalsts, reģionālās vai vietējās valdības daļa, vai cita likumiski izveidota valsts iestāde un sniedz sabiedriskos pakalpojumus vai veic sabiedriskas funkcijas saskaņā ar tiesisko pamatojumu;
- 5) „sabiedriskā labuma struktūra” ir nodibinājums ar sabiedriskā labuma mērķi un/vai tam līdzīga juridiska persona, kam ir sabiedriskā labuma mērķis, kam nav dalībnieku un kas ir veidota saskaņā ar kādas dalībvalsts tiesību aktiem;
- 6) „piederības dalībvalsts” ir dalībvalsts, kurā atradās *FE* juridiskā adrese tieši pirms juridiskās adreses pārcelšanas uz citu dalībvalsti;

- 7) „uzņēmēja dalībvalsts” ir dalībvalsts, uz kuru tiek pārcelta *FE* juridiskā adrese.

3. pants

FE piemērojamie noteikumi

1. *FE* darbību reglamentē šī Regula un *FE* statūti.
2. Gadījumos, kuros šī regula un/vai *FE* statūti nav piemērojami vai ir piemērojami tikai daļēji, *FE* reglamentē šādi noteikumi:
 - (a) noteikumi, ko dalībvalstis pieņēmušas, lai nodrošinātu šīs regulas efektīvu piemērošanu;
 - (b) gadījumos, kas nav ietverti a) apakšpunktā, valsts tiesību aktu prasības, ko piemēro sabiedriskā labuma struktūrām.

4. pants

Informācijas atklāšana

1. Informāciju par *FE*, kas jānodrošina saskaņā ar šo regulu, atklāj tā, lai šī informācija ir viegli pieejama sabiedrībai, ievērojot attiecīgos valsts tiesību aktus.
2. *FE* vēstulēs un pasūtījuma veidlapās — gan papīra, gan elektroniskā formātā —, kā arī jebkurā *FE* tīmekļa vietnē norādāmas šādas ziņas:
 - (a) informācija, kas nepieciešama 22. panta 1. punktā minētā reģistra identificēšanai, un *FE* ieraksta numurs šajā reģistrā;
 - (b) *FE* nosaukums, dalībvalsts, kurā atrodas *FE* juridiskā adrese, un *FE* juridiskā adrese,
 - (c) attiecīgā gadījumā, tas, ka uz *FE* attiecas maksātnespējas un likvidācijas procedūras.

2. IEDAĻA

VISPĀRĪGAS PRASĪBAS *FE*

5. pants

Sabiedriskā labuma mērķis

1. *FE* ir patstāvīga struktūra, kas dibināta sabiedriskā labuma mērķim.

2. *FE* darbojas sabiedrības kopējās interesēs.

FE var veidot tikai šādiem mērķiem, kuriem neatgriezeniski izmanto tā aktīvus:

- (a) mākslas, kultūras vai vēstures objektu saglabāšana;
- (b) vides aizsardzība;
- (c) pilsoniskās tiesības un cilvēktiesības;
- (d) tādas diskriminācijas izskaušana, kas balstīta uz dzimumu, rasi, etnisko piederību, reliģiju, invaliditāti, seksuālo orientāciju vai kādu citu juridiski paredzēto diskriminācijas veidu;
- (e) sociālā labklājība, tostarp nabadzības novēršana vai mazināšana;
- (f) humanitārā palīdzība vai katastrofu seku likvidēšana;
- (g) attīstības palīdzība vai attīstības sadarbība;
- (h) palīdzība bēgļiem vai imigrantiem;
- (i) bērnu, jauniešu un vecāku cilvēku aizsardzība un atbalsts;
- (j) palīdzība cilvēkiem ar invaliditāti un viņu aizsardzība;
- (k) dzīvnieku aizsardzība;
- (l) zinātne, pētniecība un inovācija;
- (m) izglītība un mācības;
- (n) Eiropas un starptautiskā sapratne;
- (o) veselība, labklājība un medicīniskā aprūpe;
- (p) patērētāju aizsardzība;
- (q) palīdzība neaizsargātām un maznodrošinātām personām;
- (r) amatieru sports;
- (s) infrastruktūras atbalsts sabiedriskā labuma organizācijām.

6. pants

Pārrobežu aspekts

Reģistrācijas brīdī *FE* darbojas vismaz divās dalībvalstīs vai tam ir statūtos noteikts mērķis darboties vismaz divās dalībvalstīs.

7. pants

Aktīvi

1. *FE* aktīvi ir izteikti euro.
2. *FE* aktīvu vērtība ir ekvivalenta vismaz EUR 25 000.

8. pants

Saistības

FE saistības ir ierobežotas ar tā aktīvu apmēru.

3. IEDAĻA

JURIDISKĀS PERSONAS STATUSS UN TIESĪBSPĒJA UN RĪCĪBSPĒJA

9. pants

Juridiskās personas statuss

FE visās dalībvalstīs ir juridiskās personas statuss.

FE iegūst juridiskās personas statusu tajā dienā, kad par tā reģistrāciju tiek veikts ieraksts reģistrā saskaņā ar 21., 22. un 23. pantu.

10. pants

Tiesībspēja un rīcībspēja

1. *FE* ir pilna tiesībspēja un rīcībspēja visās dalībvalstīs.

Ja tā statūtos nav noteikti ierobežojumi, *FE* ir visas darbības veikšanai nepieciešamās tiesības, tostarp tiesības savā īpašumā iegūt kustamo un nekustamo īpašumu, piešķirt dotācijas, piesaistīt līdzekļus, saņemt un turēt visa veida ziedojumus, t. sk. akcijas un citus apgrozāmus instrumentus, mantojumus un dāvinājumus natūrā, kas saņemti no jebkura likumīga avota, tostarp trešām valstīm.

Ja nepieciešams darbības veikšanai, *FE* ir tiesības veikt uzņēmējdarbību jebkurā dalībvalstī.

2. Lai sasniegtu savu mērķi, *FE* var darboties jebkādā likumīgā veidā saskaņā ar saviem statūtiem, ja tas atbilst tā sabiedriskā labuma mērķim un ir saskanīgs ar šo regulu.

3. Ja statūtos nav noteikti ierobežojumi, *FE* var darboties jebkurā trešā valstī.

11. pants

Ekonomiskā darbība

1. Ja statūtos nav noteikti ierobežojumi, *FE* var brīvi veikt tirdzniecību vai kādu citu ekonomisko darbību ar nosacījumu, ka gūtā peļņa tiek izmantota vienīgi tā sabiedriskā labuma mērķa (mērķu) sasniegšanai.
2. Ekonomisko darbību, kas nav saistīta ar *FE* sabiedriskā labuma mērķi, drīkst veikt apmērā, kas nepārsniedz 10 % no *FE* gada neto apgrozījuma, ar nosacījumu, ka nesaistītās darbības rezultāti pārskatos tiek uzrādīti atsevišķi.

II nodaļa

Dibināšana

1. IEDAĻA

DIBINĀŠANAS METODES

12. pants

Dibināšanas metodes

1. *FE* var dibināt saskaņā ar vienu no šīm metodēm:
 - (a) izmantojot jebkuras fiziskās personas testamentāru rīkojumu saskaņā ar 13. pantu;
 - (b) izmantojot jebkuras fiziskās un/vai juridiskās personas (personu) vai publiskas organizācijas (organizāciju) notariālu apstiprinājumu vai rakstisku deklarāciju saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem saskaņā ar 13. pantu;
 - (c) veicot tādu sabiedriskā labuma struktūru apvienošanu, kuras ir juridiski nodibinātas vienā vai vairākās dalībvalstīs saskaņā ar 14., 15. un 16. pantu;
 - (d) veicot dalībvalstī nodibinātas valsts sabiedriskā labuma struktūras pārveidošanu par *FE* saskaņā ar 17. un 18. pantu.
2. *FE* dibina uz nenoteiktu laiku vai uz statūtos skaidri noteiktu laika posmu, kas ir vismaz divi gadi.

13. pants

Dibināšana, izmantojot testamentāru rīkojumu, notariālu apstiprinājumu vai rakstisku deklarāciju

Testamentārā rīkojumā, notariālā apstiprinājumā vai rakstiskā deklarācijā ir vismaz:

- (a) izteikts nolūks dibināt *FE*;
- (b) izteikts nolūks ziedot *FE*;
- (c) noteikti *FE* sākotnējie aktīvi;
- (d) noteikts *FE* sabiedriskā labuma mērķis.

14. pants

Dibināšana, veicot apvienošanu

1. *FE* var izveidot, veicot tādu divu sabiedriskā labuma struktūru apvienošanu, kuras ir juridiski nodibinātas vienā vai vairākās dalībvalstīs, ja ir ievēroti šādi nosacījumi:
 - (a) valsts sabiedriskā labuma struktūru apvienošana ir atļauta saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem;
 - (b) apvienošana ir atļauta katras apvienošanā iesaistītās struktūras statūtos.
2. Katras apvienošanā iesaistītās struktūras valde pieņem lēmumu par apvienošanu. Lēmums atbilst kvoruma un vairākuma prasībām, kas ir piemērojamas valsts sabiedriskā labuma struktūrai, kura vēlas apvienoties ar citu valsts sabiedriskā labuma struktūru, vai, ja šādi noteikumi nepastāv, prasībām, kas ir piemērojamas valsts sabiedriskā labuma struktūrai, kas vēlas grozīt savus statūtus.
3. Neskarot 16. pantu, tādu sabiedriskā labuma struktūru apvienošana, kuras ir juridiski nodibinātas vienā un tajā pašā dalībvalstī, tiek veikta saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem.

Tādu sabiedriskā labuma struktūru apvienošana, kuras ir juridiski nodibinātas dažādās dalībvalstīs, tiek veikta saskaņā ar 15. pantu.

15. pants

Pārrobežu apvienošanas pieprasījums

1. Sīki izstrādātu apvienošanas pieprasījumu, par kuru lēmumu ir pieņēmusi valde saskaņā ar 14. panta 2. punktu, katra apvienošanā iesaistītā struktūra iesniedz kompetentajai iestādei tajā dalībvalstī, kurā tā ir juridiski nodibināta, un attiecīgos gadījumos šādu pieprasījumu publicē saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts noteikumiem.

2. Apvienošanas pieprasījumā ietver 14. panta 2. punktā minētās valdes ziņojumu un tādu vienotu apvienošanas noteikumu projektu, kuros ir iekļautas vismaz šādas ziņas:
 - (a) katras apvienošanā iesaistītās sabiedriskā labuma struktūras nosaukums un adrese;
 - (b) plānotais *FE* nosaukums un juridiskā adrese;
 - (c) ierosinātie *FE* statūti;
 - (d) veidi, kā tiks aizsargātas apvienošanā iesaistīto struktūru kreditoru un darbinieku tiesības.
3. Katra kompetentā iestāde apstrādā apvienošanas pieprasījumu saskaņā ar tām pašām procedūrām un principiem, ko piemēro tādas apvienošanas pieprasījumam, kuras rezultātā tiek izveidota valsts sabiedriskā labuma struktūra.
4. Katrā iesaistītajā dalībvalstī kompetentā iestāde bez liekas kavēšanās izsniedz apliecinājumu, ka ir pabeigtas darbības un formalitātes, kas veicamas pirms apvienošanas.
5. Pēc tam, kad 21., 22. un 23. panta kārtībā ir veikta *FE* reģistrācija, reģistrs nekavējoties par to informē 1. punktā minētās kompetentās iestādes un attiecīgos gadījumos iestādi, kas ir atbildīga par to sabiedriskā labuma struktūru reģistrāciju, kuras beidz darbību apvienošanas rezultātā.

Iepriekšējā reģistrācijas ieraksta dzēšanu attiecīgos gadījumos veic nekavējoties, bet ne ātrāk kā pirms paziņojuma saņemšanas.

16. pants

Apvienošanas sekas

1. Ja apvienošana notiek, dibinot jaunu juridisko personu, katras sabiedriskā labuma struktūras visi aktīvi un saistības tiek nodoti jaunajam *FE*, un apvienošanā iesaistītās struktūras pārstāj pastāvēt.
2. Ja apvienošana notiek, veicot pievienošanu, visi pievienojamās sabiedriskā labuma struktūras aktīvi un saistības tiek nodoti iegūstošajai sabiedriskā labuma struktūrai. Pievienojamā sabiedriskā labuma struktūra beidz pastāvēt, un iegūstošā sabiedriskā labuma struktūra kļūst par *FE*.

17. pants

Dibināšana, veicot pārveidi

1. *FE* var dibināt, veicot dalībvalstī juridiski nodibinātas sabiedriskā labuma struktūras pārveidi, ja tas ir atļauts saskaņā ar pārveidojamās struktūras statūtiem.

2. Struktūras valde lemj par struktūras pārveidi par *FE* un par statūtos nepieciešamajiem grozījumiem.
3. Ja *FE* dibina, veicot pārveidi, pārveidojamā sabiedriskā labuma struktūra netiek likvidēta, tās juridiskais statuss netiek zaudēts vai pārtraukts un tās tiesības vai pienākumi, kas bija spēkā pirms pārveides, netiek ietekmēti.

18. pants

Pārveides pieprasījums

1. Sīki izstrādātu pārveides pieprasījumu, par kuru lēmumu ir pieņēmusi valde saskaņā ar 17. panta 2. punktu, iesniedz kompetentajai iestādei tajā dalībvalstī, kurā struktūra ir juridiski nodibināta, un šādu pieprasījumu attiecīgos gadījumos publicē saskaņā ar šīs dalībvalsts noteikumiem.
2. Pārveides pieprasījumā ietver 17. panta 2. punktā minēto valdes ziņojumu un tādu pārveides noteikumu projektu, kuros ir iekļautas vismaz šādas ziņas:
 - (a) pārveidojamās sabiedriskā labuma struktūras nosaukums un adrese;
 - (b) *FE* plānotais nosaukums un juridiskā adrese;
 - (c) ierosinātie *FE* statūti;
 - (d) veidi, kā tiks aizsargātas pārveidojamās struktūras kreditoru un darbinieku tiesības.
3. Kompetentā iestāde apstrādā pārveides pieprasījumu saskaņā ar tām pašām procedūrām un principiem, ko piemēro pieprasījumam par grozījumu veikšanu sabiedriskā labuma struktūras statūtos.
4. Kompetentā iestāde bez liekas kavēšanās izsniedz apliecinājumu, ka ir pabeigtas darbības un formalitātes, kas veicamas pirms pārveides.
5. Pēc tam, kad 21., 22. un 23. panta kārtībā ir veikta *FE* reģistrācija, reģistrs nekavējoties par to informē 1. punktā minēto kompetento iestādi un attiecīgos gadījumos iestādi, kas ir atbildīga par pārveidojamās sabiedriskā labuma struktūras reģistrāciju.

Iepriekšējā reģistrācijas ieraksta dzēšanu attiecīgos gadījumos veic nekavējoties, bet ne ātrāk kā pirms paziņojuma saņemšanas.

2. IEDAĻA

STATŪTI

19. pants

Statūtu minimālais saturs

1. *FE* statūtos iekļauj vismaz šādu informāciju:
 - (a) dibinātāju vārds un uzvārds vai nosaukums;
 - (b) *FE* nosaukums;
 - (c) juridiskā adrese;
 - (d) *FE* sabiedriskā labuma mērķa apraksts;
 - (e) aktīvu apjoms dibināšanas brīdī;
 - (f) *FE* finanšu gads;
 - (g) valdes locekļu skaits;
 - (h) noteikumi valdes locekļu iecelšanai un atlaišanai;
 - (i) attiecīgos gadījumos, citas *FE* struktūras (izņemot valdi) un to funkcijas;
 - (j) procedūra grozījumu izdarīšanai statūtos;
 - (k) *FE* darbības periods, ja *FE* netiek dibināts uz nenoteiktu laiku;
 - (l) neto aktīvu sadalījums pēc likvidācijas;
 - (m) statūtu pieņemšanas datums.
2. *FE* statūti ir rakstveidā un uz tiem attiecas piemērojamo valsts tiesību aktu prasības.

20. pants

Statūtu grozījumi

1. Ja spēkā esošie statūti vairs neatbilst *FE* darbībai, valde var pieņemt lēmumu par grozījumu izdarīšanu statūtos.
2. *FE* mērķi drīkst mainīt tikai tad, ja spēkā esošais mērķis ir sasniegts vai to nav iespējams sasniegt, vai tas vairs nenodrošina atbilstīgu vai efektīvu *FE* aktīvu izmantošanas metodi.

3. Jebkurš statūtu grozījums, kurš ietekmē *FE* mērķi, ir saskaņā ar dibinātāja gribu.
4. Jebkuru *FE* mērķa maiņu valde pieņem vienprātīgi un to iesniedz uzraudzības iestādei apstiprināšanai.

3. IEDAĻA

REĢISTRĀCIJA

21. pants

Reģistrācija

1. *FE* reģistrē vienā dalībvalstī.
2. *FE*, kurš ir dibināts, veicot tādu divu sabiedriskā labuma struktūru apvienošanu, kuras juridiski nodibinātas vienā un tajā pašā dalībvalstī, tiek reģistrēts šajā dalībvalstī.
3. *FE*, kurš ir dibināts, veicot pārrobežu apvienošanu, tiek reģistrēts vienā no tām dalībvalstīm, kurās ir juridiski nodibinātas apvienojamās struktūras.
4. *FE*, kurš ir dibināts, veicot pārveidi, tiek reģistrēts dalībvalstī, kurā tas ir sākotnēji juridiski nodibināts.

22. pants

Reģistrs

1. Katra dalībvalsts norīko reģistru, kurā veicama *FE* reģistrācija, un par to informē Komisiju.
2. Reģistri, kas norīkoti saskaņā ar 1. punktu, ir atbildīgi par *FE* reģistrācijas informācijas glabāšanu.

Reģistri savstarpēji sadarbojas attiecībā uz dokumentiem, informāciju un ziņām, kas saistītas ar *FE*.
3. Katru gadu līdz 31. martam reģistri sniedz Komisijai informāciju par to *FE* nosaukumu, juridisko adresi, reģistrācijas numuru un darbības nozari, kuri ir reģistrēti vai dzēsti no reģistra iepriekšējā kalendārajā gadā, kā arī par kopējo reģistrēto *FE* skaitu iepriekšējā gada 31. decembrī.

Ar reģistrāciju saistītās formalitātes

1. *FE* reģistrācijas pieteikumam pievieno šādus dokumentus un ziņas valodā, kas noteikta piemērojamos valsts tiesību aktos:
 - (a) *FE* nosaukumu un *FE* plānoto juridisko adresi Eiropas Savienībā;
 - (b) dibināšanas dokumentus;
 - (c) parakstītu paziņojumu par aktīviem, kas tiks rezervēti *FE* mērķiem, vai citu pierādījumu par to, ka veikts atlīdzības maksājums naudā vai ka atlīdzība nodrošināta natūrā, kā arī sīkāka informācija par to;
 - (d) *FE* statūtus;
 - (e) vārdu un uzvārdu, adresi un jebkuru citu informāciju, kas saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem ir nepieciešama, lai identificētu šādas personas:
 - i) visus valdes locekļus un to aizstājējus, ja tādi ir,
 - ii) jebkuru citu personu, kas ir pilnvarota pārstāvēt *FE* darījumos ar trešām personām un tiesas procesos,
 - iii) *FE* revidentu(-us);
 - (f) vai e) apakšpunkta i) un ii) punktā minētās personas var pārstāvēt *FE* atsevišķi vai kopā;
 - (g) dibinātāju organizāciju nosaukumus, mērķus un adreses, ja tās ir juridiskās personas, vai citu svarīgu informāciju attiecībā uz sabiedriskām organizācijām;
 - (h) *FE* biroju nosaukumus un adreses, ja tādi ir, un informāciju, kas nepieciešama, lai identificētu kompetento reģistru un ieraksta numuru;
 - (i) ja *FE* ir dibināts, veicot apvienošanu, šādus dokumentus:
 - i) apvienošanas noteikumus;
 - ii) regulas 15. panta 4. punktā minētos apliecinājumus, kas izsniegti ne agrāk kā sešus mēnešus pirms pieteikuma iesniegšanas datuma;
 - iii) pierādījumu, ka piemērojamo tiesību aktu prasības attiecībā uz kreditoru un darbinieku aizsardzību ir ievērotas;
 - (j) ja *FE* ir dibināts, veicot pārveidi, šādus dokumentus:
 - i) pārveides noteikumus;

- ii) regulas 18. panta 4. punktā minēto apliecinājumu, kas izsniegts ne agrāk kā sešus mēnešus pirms pieteikuma iesniegšanas datuma;
 - iii) pierādījumu, ka piemērojamo tiesību aktu prasības attiecībā uz darbinieku aizsardzību ir ievērotas;
- (k) izziņu no sodāmības reģistra un valdes locekļu deklarāciju par to, ka viņiem nav ticis aizliegts pildīt valdes locekļa pienākumus.

Lai veiktu reģistrāciju, dalībvalstis nepieprasa citus dokumentus vai ziņas.

Reģistrs vai attiecīgos gadījumos cita kompetentā iestāde pārbauda dokumentu un ziņu atbilstību šīs regulas un piemērojamo valsts tiesību aktu prasībām.

2. Reģistrs vai attiecīgos gadījumos jebkura cita kompetentā iestāde pārbauda, vai pieteikuma iesniedzējs atbilst šīs regulas prasībām.
3. Reģistrs 12 nedēļu laikā no pieteikuma datuma reģistrē *FE*, ja tas ir iesniedzis visus 1. punktā minētos dokumentus un ziņas un ja tas atbilst šīs regulas prasībām.

Pēc reģistrācijas veikšanas nav jāsaņem papildu atļauju no dalībvalsts.

4. Reģistra lēmumu dara publiski pieejamu kopā ar šā panta 1. punkta a) un d)–h) apakšpunktā minēto informāciju.

24. pants

Izmaiņas reģistrācijas vajadzībām iesniegtajos dokumentos un ziņās

1. Valde vai jebkura cita persona, kas ir pilnvarota pārstāvēt *FE*, iesniedz reģistram izmaiņas 23. panta 1. punktā minētajos dokumentos un ziņās 14 kalendāro dienu laikā no izmaiņu spēkā stāšanās dienas.
2. Pēc katra grozījuma veikšanas statūtos *FE* iesniedz reģistram pilnu statūtu tekstu, kurā veikti visi līdz iesniegšanas brīdim veiktie grozījumi. Iesniedzot informāciju par izmaiņām reģistrētajā informācijā, iesniedz arī dokumentārus pierādījumus par to, ka lēmums par izmaiņu veikšanu ir bijis likumīgs.
3. Izmaiņas, kas reģistrētas attiecībā uz 23. panta 4. punktā minētajiem dokumentiem un ziņām, dara publiski pieejamas.

25. pants

FE nosaukums

1. *FE* nosaukumā iekļauj saīsinājumu „*FE*”.
2. Tikai *FE* savā nosaukumā var lietot saīsinājumu „*FE*”.

Tomēr struktūrām, kuru nosaukumā ir iekļauts saīsinājums „FE” vai kuru nosaukumam seko šāds saīsinājums un kuras ir reģistrētas dalībvalstī pirms šīs regulas spēkā stāšanās datuma, netiek noteikta prasība mainīt nosaukumu vai šo saīsinājumu.

26. pants

Atbildība par darbībām, kas veiktas pirms FE reģistrācijas

Atbildību par darbībām, kas veiktas pirms FE reģistrācijas, reglamentē piemērojamie valsts tiesību akti.

III nodaļa

FE organizācija

27. pants

Valde

1. FE saskaņā ar statūtiem pārvalda valde, un tās sastāvā esošo locekļu skaits ir nepāra skaitlis, kas nav mazāks par trīs.
2. Balsojot par lēmumiem, katram valdes loceklim ir viena balss.
3. Ja FE statūtos vai šajā regulā nav noteikts citādi, valde pieņem lēmumu ar balsu vairākumu.

28. pants

Valdes locekļi

1. Valdes locekļiem ir pilna tiesībspēja un rīcībspēja, un tiem nevar aizliegt pildīt valdes locekļa pienākumus saskaņā ar kādas dalībvalsts tiesību aktiem, tiesas nolēmumu vai administratīvu lēmumu.
2. Valdes locekļi var atkāpties no amata jebkurā laikā.

Valdes loceklis atkāpjas no amata jebkurā no šīm situācijām:

- (a) valdes loceklis neatbilst 1. punktā noteiktajām prasībām;
- (b) valdes loceklis neatbilst pieņemšanas prasībām, kas noteiktas dibināšanas dokumentos vai FE statūtos;

- (c) tiesa ir atzinusi, ka valdes loceklis ir pārkāpis finanšu profesionālās ētikas normas;
 - (d) ir pierādīts, ka valdes loceklis savas darbības vai bezdarbības dēļ nepārprotami ir nepiemērots valdes locekļa pienākumu pildīšanai.
3. Valde vai uzraudzības padome var atlaist valdes locekli 2. punkta otrajā daļā minēto iemeslu dēļ, ja *FE* statūtos tas ir paredzēts.

Uzraudzības iestāde var atlaist valdes locekli 2. punkta otrajā daļā minēto iemeslu dēļ vai var kompetentā tiesā ierosināt atlaišanu, ja tas paredzēts piemērojamos valsts tiesību aktos.

29. pants

Valdes un tās locekļu pienākumi

1. Valdei ir šādi pienākumi:
- (a) uzņemties atbildību par *FE* darbības atbilstīgu pārvaldību, vadību un veikšanu;
 - (b) nodrošināt atbilstību *FE* statūtiem, šai regulai un piemērojamiem valsts tiesību aktiem.
2. Valdes locekļi darbojas *FE* interesēs un tā sabiedriskā labuma mērķa labā un ievēro lojalitāti, veicot savus pienākumus.

30. pants

Izpilddirektori

1. Valde var iecelt vienu vai vairākus izpilddirektorus, kas ir atbildīgi par *FE* ikdienas vadību saskaņā ar valdes norādījumiem.
- Valdes priekšsēdētājs un valdes locekļu vairākums vienlaikus nevar būt arī izpilddirektori.
2. Izpilddirektori darbojas *FE* interesēs un tā sabiedriskā labuma mērķa labā un ievēro lojalitāti, veicot savus pienākumus.

31. pants

Citas FE struktūras

FE statūtos var būt noteikta iespēja veidot uzraudzības padomi un citas struktūras.

32. pants

Interesu konflikts

1. Dibinātājs un citi valdes locekļi, kam var būt uzņēmējdarbības, ģimeniskas vai citas attiecības ar dibinātāju vai šādas savstarpējas attiecības, kuras var radīt tādu faktisku vai potenciālu interešu konfliktu, kurš var ietekmēt viņa/viņas lēmumus, neveido valdes vairākumu.
2. Neviena persona nevar vienlaikus būt valdes un uzraudzības padomes loceklis.
3. Nekādu labumu — ne tiešu, ne netiešu — nevar sadalīt dibinātājam, valdes vai uzraudzības padomes loceklim, izpilddirektoram vai revidentam vai nodot kādai personai, kam ir uzņēmējdarbības vai ciešas ģimeniskas attiecības ar minētajām personām, ja vien tas nav paredzēts šo personu pienākumu pildīšanai *FE*.

33. pants

FE pārstāvība attiecībās ar trešām personām

Valde, kā arī jebkura cita persona, kuru valde ir pilnvarojusi un kura darbojas saskaņā ar valdes norādījumiem, var pārstāvēt *FE* attiecībās ar trešām personām un tiesas procesos.

34. pants

Pārredzamība un pārskatatbildība

1. *FE* uztur pilnīgu un precīzu visu finanšu darījumu uzskaiti.
2. *FE* sagatavo un nosūta kompetentajam valsts reģistram un uzraudzības iestādei gada finanšu pārskatus un gada darbības pārskatu sešu mēnešu laikā pēc finanšu gada beigām.

Pirmais pārskata periods sākas dienā, kad saskaņā ar 21., 22. un 23. pantu reģistrā ir veikts ieraksts par *FE* reģistrāciju, un ilgst līdz pēdējai finanšu gada dienai, kā paredzēts *FE* statūtos.
3. Gada darbības pārskatā iekļauj vismaz šādu informāciju:
 - (a) informāciju par *FE* darbību;
 - (b) aprakstu par to, kā sabiedriskā labuma mērķis, kuram ir nodibināts *FE*, ir sekmēts attiecīgajā finanšu gadā;
 - (c) sniegto piešķirumu sarakstu, ievērojot labuma guvēju tiesības uz privāto dzīvi.

4. *FE* gada finanšu pārskatus revidē viena vai vairākas personas, kas ir apstiprinātas kā obligātās revīzijas veicēji, ievērojot valsts noteikumus, kuri ir pieņemti saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/43/EK.
5. Gada finanšu pārskatus, ko atbilstīgi apstiprinājusi valde, dara publiski pieejamus kopā ar atzinumu, ko sniegusi par gada finanšu pārskatu revīziju atbildīgā persona, un publisko arī darbības pārskatu.

IV nodaļa

Juridiskā adrese un tās pārcelšana

35. pants

FE juridiskā adrese

FE juridiskā adrese un centrālā pārvalde vai galvenā darbības veikšanas vieta ir Eiropas Savienībā.

36. pants

FE juridiskās adreses pārcelšana

1. *FE* var pārcelt savu juridisko adresi no vienas dalībvalsts un citu dalībvalsti.
Šāda pārcelšana nenozīmē *FE* darbības izbeigšanu vai jaunas juridiskās personas dibināšanu, un tā neietekmē nekādas tiesības vai pienākumus, kas pastāvēja pirms pārcelšanas.
2. Juridiskās adreses pārcelšana stājas spēkā dienā, kurā *FE* tiek reģistrēts uzņēmējā dalībvalstī.
3. *FE* nepārcel savu juridisko adresi, ja tam ir piemērota 46. panta 2. punkta otrajā daļā noteiktā uzraudzība, ja saskaņā ar 40. pantu ir uzsākta darbības izbeigšana, ja ir uzsākta tiesvedība par likvidāciju, maksātnespēju vai ir uzsākts līdzīgs process vai ja pārcelšana ir pretrunā ar *FE* statūtiem vai apdraud *FE* mērķa sasniegšanu.
4. Informāciju par reģistrāciju uzņēmējā dalībvalstī un dzēšanu no reģistra piederības dalībvalstī dara publiski pieejamu.

Pārcelšanas procedūra

1. *FE* valde iesniedz pārcelšanas priekšlikumu piederības dalībvalsts kompetentajai iestādei.
2. Pārcelšanas priekšlikumā iekļauj vismaz šādas ziņas:
 - (a) *FE* nosaukumu, juridisko adresi piederības dalībvalstī, informāciju, kas nepieciešama 22. panta 1. punktā minētā reģistra identifikācijai, un *FE* reģistrācijas numuru šajā reģistrā;
 - (b) ierosināto *FE* nosaukumu un *FE* plānoto juridisko adresi uzņēmējā dalībvalstī;
 - (c) *FE* grozītos statūtus, ja tādi ir;
 - (d) ierosināto pārcelšanas laiku;
 - (e) ziņojumu, kurā izskaidro un pamato ierosinātās pārcelšanas tiesiskos un ekonomiskos aspektus, kā arī izskaidro, kā šī pārcelšana ietekmēs *FE* kreditorus un darbiniekus.
3. Piederības dalībvalsts kompetentā iestāde bez liekas kavēšanās pārbauda, vai spēkā nav 36. panta 3. punktā noteiktās situācijas, un izdod apliecinājumu, kas apstiprina, ka ir pabeigtas visas darbības un formalitātes, kas veicamas pirms pārcelšanas.
4. *FE* uzņēmējas dalībvalsts kompetentajai iestādei iesniedz šādus dokumentus:
 - (a) regulas 3. punktā minēto apliecinājumu;
 - (b) valdes apstiprinātu pārcelšanas priekšlikumu;
 - (c) regulas 23. panta 1. punktā minētos dokumentus un ziņas.
5. Uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde bez liekas kavēšanās pārbauda, vai ir izpildīti šajā nodaļā paredzētie būtiskie un formālie nosacījumi juridiskās adreses pārcelšanai, un paziņo savu lēmumu uzņēmējas dalībvalsts kompetentajam reģistram.

Uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde var nepiekrīt pārcelšanas veikšanai tikai tad, ja nav ievēroti šā punkta pirmajā daļā minētie nosacījumi.
6. Uzņēmējas dalībvalsts kompetentais reģistrs veic *FE* reģistrāciju. Uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde bez kavēšanās informē piederības dalībvalsts kompetento reģistru par *FE* reģistrāciju uzņēmējā dalībvalstī.

Piederības dalībvalsts kompetentais reģistrs bez kavēšanās, bet ne ātrāk kā pirms attiecīgā paziņojuma saņemšanas, dzēš *FE* no reģistra.

V nodaļa

Darbinieku un brīvprātīgo iesaistīšana

38. pants

Darbinieku un brīvprātīgo pārstāvība

1. Ja to darbinieku kopējais skaits, kurus *FE* un tā biroji nodarbina Savienībā, sasniedz vai pārsniedz 50 un vismaz 10 no tiem ir nodarbināti katrā no vismaz divām dalībvalstīm, *FE* nodibina Eiropas Uzņēmumu padomi, kas saskaņā ar 2. punktu pārstāv *FE* darbiniekus.

2. *FE*, kura darbinieku skaits ir līdz 200 cilvēku, nodibina Eiropas Uzņēmumu padomi pēc vismaz 20 darbinieku, kas atrodas vismaz divās dalībvalstīs, vai šo darbinieku pārstāvju pieprasījuma.

FE, kura darbinieku skaits pārsniedz 200 cilvēku, nodibina Eiropas Uzņēmumu padomi pēc vismaz 10 % darbinieku, kas atrodas vismaz divās dalībvalstīs, vai šo darbinieku pārstāvju pieprasījuma.

Valsts pasākumi saistībā ar papildu prasībām, kas ietvertas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/38/EK I pielikuma 1. punkta a)–e) apakšpunktā, ir piemērojami attiecībā uz Eiropas Uzņēmumu padomes nodibināšanu.

3. To brīvprātīgo pārstāvjiem, kuri *FE* ir ilgstoši iesaistīti formālās brīvprātīgo darbībās, piešķir novērotāja statusu Eiropas Uzņēmumu padomē.

Šādu pārstāvju skaits ir vismaz viens uz katru dalībvalsti, kurā ir vismaz 10 šādu brīvprātīgo.

39. pants

Darbinieku un brīvprātīgo informēšana un uzklausišana

1. *FE* darbiniekus un brīvprātīgos informē un uzklausa Savienības līmenī par attiecīgā *FE* situāciju, attīstību, organizāciju un nodarbinātību, izmantojot Eiropas Uzņēmumu padomi, kas ir nodibināta saskaņā ar 38. pantu.
2. Eiropas Uzņēmumu padome un valde vai attiecīgos gadījumos *FE* izpilddirektori var noslēgt vienošanos par praktiskiem pasākumiem *FE* darbinieku informēšanai un uzklausišanai.
3. Ja nav noslēgta šāda vienošanās vai ja tajā nav aptvertas atsevišķas jomas, piemēro valsts pasākumus saistībā ar papildu prasībām, kas ietvertas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/38/EK I pielikuma 2.–6. punktā.

VI nodaļa

FE darbības izbeigšana

40. pants

Darbības izbeigšanas metodes

FE darbību var izbeigt saskaņā ar vienu no šīm metodēm:

- (a) *FE* tiek pārveidots par sabiedriskā labuma struktūru saskaņā ar valsts tiesību aktiem, kā paredzēts 41. un 42. pantā;
- (b) *FE* tiek likvidēts, kā paredzēts 43. un 44. pantā.

41. pants

Darbības izbeigšana, veicot pārveidi

1. *FE* var pārveidot par sabiedriskā labuma struktūru, kuras darbību reglamentē tās dalībvalsts tiesību akti, kurā atrodas *FE* juridiskā adrese, ja *FE* statūtos ir atļauta pārveide.

Pārveidi var veikt ne ātrāk kā divus gadus pēc *FE* reģistrācijas.
2. *FE* valde pieņem lēmumu par pārveidi un statūtos veicamajiem grozījumiem.
3. Pārveides rezultāts nav struktūras darbības izbeigšana vai jaunas juridiskās personas dibināšana, kā arī tā neietekmē nekādas tiesības vai pienākumus, kas pastāvēja pirms pārveides.

42. pants

Pieprasījums darbības izbeigšanai, veicot pārveidi

1. Saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem *FE* iesniedz tās dalībvalsts kompetentajai iestādei, kurā atrodas tā juridiskā adrese, sīki izstrādātu pieprasījumu darbības izbeigšanai, veicot pārveidi.
2. Pieprasījumā darbības izbeigšanai, veicot pārveidi, iekļauj 41. panta 2. punktā minēto *FE* valdes lēmumu, pārveidojamā *FE* nosaukumu un juridisko adresi, ierosināto nosaukumu, adresi un jaunās sabiedriskā labuma struktūras statūtus, kā arī veidus, kā tiks aizsargātas pārveidojamā *FE* kreditoru un darbinieku tiesības

3. Kad kompetentā iestāde apstiprina pieprasījumu darbības izbeigšanai, veicot pārveidi, tā šo pieprasījumu nosūta reģistram un attiecīgos gadījumos arī iestādei, kas ir atbildīga par jaunās sabiedriskā labuma struktūras reģistrāciju.
4. Pēc tam, kad saņemts apstiprinātais pieprasījums darbības izbeigšanai, veicot pārveidi, reģistrs nekavējoties dzēš *FE* no reģistra, ja jaunās sabiedriskā labuma struktūras dibināšana ir pabeigta.
5. Pārveide stājas spēkā dienā, kad *FE* ir dzēsts no kompetentā reģistra.
Pārveidi dara zināmu atklātībai.

43. pants

Lēmums par likvidāciju

1. *FE* valde var pieņemt lēmumu likvidēt *FE* vienā no šiem gadījumiem:
 - (a) *FE* mērķis ir sasniegts vai to nav iespējams sasniegt;
 - (b) ir beidzies periods, uz kuru *FE* ir izveidots;
 - (c) *FE* ir zaudējis visus savus aktīvus.Valde iesniedz savu lēmumu par *FE* likvidāciju uzraudzības iestādei apstiprināšanai.
2. Uzraudzības iestāde pēc *FE* valdes uzklausišanas var pieņemt lēmumu par *FE* likvidāciju vai gadījumā, ja tā paredzēts piemērojamos valsts tiesību aktos, ierosināt tā likvidāciju kompetentajā tiesā vienā no šiem gadījumiem:
 - (a) valde nav rīkojusies 1. punktā minētajos gadījumos;
 - (b) *FE* ilgstoši pārkāpj savus statūtus, šo regulu vai piemērojamos valsts tiesību aktus.

44. pants

Likvidācija

1. Ja uzraudzības iestāde ir apstiprinājusi valdes lēmumu saskaņā ar 43. panta 1. punkta otro rindkopu vai uzraudzības iestāde vai attiecīgos gadījumos tiesa ir pieņēmusi lēmumu par *FE* likvidāciju, *FE* aktīvus izmanto saskaņā ar šā panta 2. punktu.
2. Pēc tam, kad *FE* kreditori ir saņēmuši pilnu atmaksu, jebkurus *FE* atlikušos aktīvus nodod citai sabiedriskā labuma struktūrai ar līdzīgu sabiedriskā labuma mērķi vai citādā veidā izmanto sabiedriskā labuma mērķiem, kas pēc iespējas tuvi mērķiem, kuriem *FE* bija nodibināts.

3. Valde un likvidators, kurš ir atbildīgs par likvidāciju, nosūta uzraudzības iestādei finanšu pārskatus par periodu līdz dienai, ar kuru spēkā stājas darbības izbeigšana, kopā ar pārskatu, kurā ietverta informācija par atlikušo aktīvu sadalīšanu. Šos dokumentus dara publiski pieejamus.

VII nodaļa

Dalībvalstu uzraudzība

45. pants

Uzraudzības iestāde

Katra dalībvalsts norīko uzraudzības iestādi, kas veic dalībvalstī reģistrēto *FE* uzraudzību, un par to paziņo Komisijai.

46. pants

Uzraudzības iestādes pilnvaras un pienākumi

1. Uzraudzības iestāde nodrošina, ka valde rīkojas saskaņā ar *FE* statūtiem, šo regulu un piemērojamiem valsts tiesību aktiem.
2. Uzraudzības iestādei ir pilnvaras apstiprināt *FE* mērķa izmaiņas saskaņā ar 20. panta 4. punktu un *FE* likvidāciju saskaņā ar 43. panta 1. punktu.

Lai nodrošinātu 1. punktā noteiktos mērķus, uzraudzības iestādei ir vismaz šādas pilnvaras:

- (a) ja uzraudzības iestādei ir pamatoti iemesli uzskatīt, ka *FE* valde nerīkojas saskaņā ar *FE* statūtiem, šo regulu vai piemērojamiem valsts tiesību aktiem, pārbaudīt attiecīgā *FE* veiktās darbības un šim nolūkam pieprasīt, lai *FE* direktori un darbinieki, kā arī tā revidents(-i) sniedz visu nepieciešamo informāciju un pierādījumus;
- (b) ja ir pierādījumi par finanšu profesionālās ētikas normu pārkāpumiem, nopietnu nesaimniecisku darbību vai ļaunprātīgu rīcību, norīkot neatkarīgu ekspertu, kurš par *FE* līdzekļiem izmeklē *FE* lietas;
- (c) ja ir pierādījumi, ka *FE* valde nav rīkojusies saskaņā ar *FE* statūtiem, šo regulu vai piemērojamiem valsts tiesību aktiem, izteikt brīdinājumu valdei un dot rīkojumu valdei ievērot *FE* statūtus, šo regulu vai piemērojamās valsts tiesību aktus;

- (d) atlaist valdes locekli vai gadījumos, kad tas ir paredzēts piemērojamos valsts tiesību aktos, ierosināt valdes locekļa atlaišanu kompetentajā tiesā saskaņā ar 28. panta 3. punkta otro daļu;
 - (e) pieņemt lēmumu par *FE* likvidāciju vai gadījumos, kad tas ir paredzēts piemērojamos valsts tiesību aktos, ierosināt *FE* likvidāciju kompetentajā tiesā saskaņā ar 43. panta 2. punktu.
3. Neraugoties uz 2. punktu, uzraudzības iestādei nav pilnvaru darboties *FE* administrācijā.

47. pants

Sadarbība starp uzraudzības iestādēm

1. Lai īstenotu uzraudzības pilnvaras un veiktu 46. pantā paredzētās darbības, tās dalībvalsts uzraudzības iestāde, kurā atrodas *FE* juridiskā adrese, un tās dalībvalsts uzraudzības iestāde, kurā *FE* veic savu darbību, savstarpēji sadarbojas.
2. Uzraudzības iestādes viena otrai sniedz visu nepieciešamo informāciju, ja *FE* ir pārkāpis savus statūtus, šo regulu vai piemērojamos valsts tiesību aktus vai ja pastāv aizdomas par šādu pārkāpumu.
3. *FE* iespējamus pārkāpumus izmeklē tās dalībvalsts uzraudzības iestāde, kurā atrodas *FE* juridiskā adrese, pēc tās dalībvalsts uzraudzības iestādes pieprasījuma, kurā *FE* veic savu darbību.

Uzraudzības iestāde, kura saņēmusi pieprasījumu, sniedz pieprasītājam uzraudzības iestādei informāciju par secinājumiem, ko tā izdarījusi, pamatojoties uz pieejamo informāciju, un par veiktajām darbībām.

48. pants

Sadarbība ar nodokļu iestādēm

1. Tās dalībvalsts uzraudzības iestāde, kurā atrodas *FE* juridiskā adrese, informē šīs dalībvalsts nodokļu iestādi, tiklīdz tā uzsāk pārbaudīt iespējamus pārkāpumus saskaņā ar 46. panta 2. punkta otrās daļas a) apakšpunktu, kā arī tad, kad tā norīko neatkarīgu ekspertu saskaņā ar 46. panta 2. punkta otrās daļas b) apakšpunktu.
2. Tā arī informē attiecīgās nodokļu iestādes par šīs pārbaudes gaitu un rezultātiem, kā arī par izteiktajiem brīdinājumiem vai piemērotajām sankcijām.
3. Reģistrs, kā arī tās dalībvalsts uzraudzības iestāde, kurā atrodas *FE* juridiskā adrese, nodrošina, ka jebkuri dokumenti vai informācija par *FE* pēc pieprasījuma ir pieejama jebkuras dalībvalsts nodokļu iestādei.

VIII nodaļa

Nodokļu režīms

49. pants

FE piemērojamais nodokļu režīms

1. Attiecībā uz ienākuma un kapitāla ienākumu nodokļiem, dāvinājumu un mantojuma nodokļiem, īpašuma un zemes nodokļiem, maksājumiem par aktīvu atsavināšanu, reģistrācijas nodokļiem, zīmognodevām un līdzīgiem nodokļiem, dalībvalsts, kurā atrodas *FE* juridiskā adrese, piemēro *FE* tādu pašu nodokļu režīmu, kāds tiek piemērots šajā dalībvalstī dibinātajām sabiedriskā labuma struktūrām.
2. Attiecībā uz 1. punktā minētajiem nodokļiem dalībvalstis, kas nav dalībvalsts, kurā atrodas *FE* juridiskā adrese, piemēro *FE* tādu pašu nodokļu režīmu, kāds tiek piemērots šajās dalībvalstīs dibinātajām sabiedriskā labuma struktūrām.
3. Šā panta 1. un 2. punkta izpratnē *FE* ir līdzvērtīgi sabiedriskā labuma struktūrām, kas dibinātas saskaņā ar attiecīgo dalībvalstu tiesību aktiem.

50. pants

FE ziedotājiem piemērotais nodokļu režīms

1. Attiecībā uz ienākuma nodokļiem, dāvinājumu nodokļiem, maksājumiem par aktīvu atsavināšanu, reģistrācijas nodokļiem, zīmognodevām un līdzīgiem nodokļiem jebkurai fiziskajai vai juridiskajai personai, kas ziedo *FE* attiecīgās dalībvalsts robežās vai ārpus tām, piemēro tādu pašu nodokļu režīmu, kāds tiek piemērots ziedojumiem, ko saņēmušas sabiedriskā labuma struktūras, kas dibinātas dalībvalstī, kurā ziedotājs ir rezidents nodokļu vajadzībām.
2. Šā panta 1. punkta izpratnē *FE*, kas saņem nodokļus, ir līdzvērtīgs sabiedriskā labuma struktūrām, kas dibinātas saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā ziedotājs ir rezidents nodokļu vajadzībām.

51. pants

FE labuma guvējiem piemērotais nodokļu režīms

FE labuma guvējiem attiecībā uz piešķirumiem un citiem saņemtajiem labumiem piemēro tādu režīmu, kā sabiedriskā labuma struktūrai, kas dibināta dalībvalstī, kurā labuma guvējs ir rezidents nodokļu vajadzībām.

IX nodaļa

Nobeiguma noteikumi

52. pants

Efektīva piemērošana

Dalībvalstis paredz attiecīgus noteikumus, lai nodrošinātu šīs regulas efektīvu piemērošanu vēlākais divus gadus pēc tās spēkā stāšanās.

53. pants

Sankcijas

Dalībvalstis paredz noteikumus par sankcijām, kas piemērojamas par šīs regulas noteikumu pārkāpumiem, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to īstenošanu. Paredzētajām sankcijām jābūt efektīvām, samērīgām un preventīvām. Dalībvalstis vēlākais [divu gadu laikā pēc regulas spēkā stāšanās] par šiem noteikumiem paziņo Komisijai un nekavējoties paziņo tai par jebkādiem turpmākiem grozījumiem, kas uz tiem attiecas.

54. pants

Regulas pārskatīšana

Ne vēlāk kā septiņu gadu laikā pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas Komisija nosūta Padomei un Eiropas Parlamentam ziņojumu par regulas piemērošanu un attiecīgos gadījumos grozījumu priekšlikumus.

55. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no [2 gadi no spēkā stāšanās dienas].

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 8.2.2012

*Padomes vārdā
priekšsēdētājs*